

De liefde tussen mens en kat

&

De kat Kilo

Willem Frederik Hermans

De liefde tussen mens en kat

&

De kat Kilo

2021

DE BEZIGE BIJ

AMSTERDAM

De in deze editie opgenomen teksten zijn afkomstig uit Willem Frederik Hermans' *Volledige Werken*, respectievelijk deel 7 ('De kat Kilo') en deel 14 ('De liefde tussen mens en kat'). De *Volledige Werken* zijn tot stand gekomen door en onder auspiciën van de Stichting Willem Frederik Hermans instituut, daartoe geautoriseerd door de Erven Hermans, en zijn wetenschappelijk bezorgd door het Huygens ING (KNAW).

W F H

Copyright © 2021 Erven Willem Frederik Hermans

Omslagontwerp Moker Ontwerp

Vormgeving binnenwerk Perfect Service, Reeuwijk

Druk Wilco, Amersfoort

Bindwerk Abbringh, Groningen

ISBN 978 94 031 3861 9

NUR 301

debezigebij.nl

willemfrederikhermans.nl

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC®) mag dragen. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

DE KAT KILO

Er zijn, voor zover ik weet, twee soorten katten; – ik heb niet veel verstand van katten.

De eerste soort is de gewone huiskat, de tweede soort wordt ongeveer anderhalf keer zo groot.

Toen mijn vrouw voorstelde een kat te nemen, was ik het daar onmiddellijk mee eens. Katten missen de te nederige en onsmakelijke gewoonten van honden, zoals kwispelen en likken. De huid van een gezonde kat heeft een verrukkelijk parfum, niet dierlijker dan de geur van een pasgestoomde deken. Ik druk gaarne mijn neus in het nekvel van een kat.

Ik vroeg mijn vrouw er op te letten, als zij ergens een jong poesje vond, dat het van de grote soort zou zijn, anderhalf maal de normale huiskat.

Het diertje waar zij mee thuiskwam, bereikte die afmeting binnen enkele weken. Wij hadden er de naam ‘Kilo’ voor bedacht, een naam die later veel te bescheiden bleek. Ik raakte bijzonder gehecht aan onze kat. Haar snorren leken op de banen die de fragmenten van een uiteenspatende vuurpijl beschrijven; zij bewoog zich met de adem-

benemende geruisloosheid van een hallucinatie.

Maar ophouden met groeien deed zij niet. Na een half jaar was zij zo groot als een bouvier, na nog een jaar drukte, wanneer zij bij mij zat, haar gewicht zwaarder op mijn knieën dan dat van mijn vrouw. Als er visite kwam, sloten wij haar op, want de mensen zouden overstuur raken door zulk een roofdier en een klacht indienen bij de politie. Wij waren ertoe overgegaan een kamer geheel als mandje voor haar in te richten. Gelukkig jaagde zij nooit op muizen en zij klom niet in de gordijnen. Ook was haar stemgeluid niet dieper of krachtiger dan dat van een gewone kat. Toen begon mijn vrouw er op aan te dringen dat wij ons van haar zouden ontdoen, want er moest binnenkort met gezinsuitbreiding rekening gehouden worden en het was nú al zo moeilijk alleen maar de poes genoeg te eten te geven; zou niet, bovendien, het kleine kind een te grote verleiding voor haar worden, ondanks haar vriendelijke natuur?

Nu is, zoals iedereen weet, een kat gebonden aan haar huis. Wij plaatsten dus een woningruiladvertentie en enige dagen later kwamen mensen uit een heel andere buurt ons huis bezichtigen. Wij wezen hen vooral op de genoegen die de tuin hun zou kunnen verschaffen en zorgden er voor de kamer van de kat niet te laten kijken. De mensen moesten dan in godsnaam maar denken dat onze woning slechts drie vertrekken telde, in plaats van vier. –

Om de kat onkundig van onze plannen te doen blijven, verhuisden wij 's nachts. De kruiers eisten driedubbel ta-